

U. K. 358, 14.

X 186 2277

II h
1025

A. J.
Schediasma Physicum
de

INFANTIBUS SUP-
POSITIIS
VULGO

Wechselbälgen.

quod

Amplifs. Facult. Philos. Consentiente,
sub Præsidio

M. IOHANN. VAL. MERBITZII
Dresdensis,

ad disputandum publicè proponet

IOHANNES GOTHOFREDUS JAHN,

Melfenf. Misn. Philos. Baccal. & S S. Theol. St.

A. & R.

Die XXIII. Aug. MDC LXXI.

H. L. Q. C.

LIPSIÆ,

Typis ANDRÆ RICHTERI.







B. C. D.

Antequam ad thema propositum progressum facimus, breviter insinuare libet, quâ methodo progressuri simus. Nimirum innititur decisio quæstionis hujus duabus aliis tanquam hypothesebus, quarum utraq; tamen tam perplexa est, ac ipse versipellis, qui eas sua astutia & callidate movet Diabolus. Aditum igitur per hos anfractus tortuosos ad ipsa penetralia quærentes, ne dedigneris sequi L. B. Ducemus eâ qua fieri poterit brevitate, atq; tribus tantum Thesisibus, velut periodis, omnem cursum absolvemus, nihil, missis etiam verborum ambagibus, dissimulantes. Tu verò optime JESU, qui opera Diaboli dudum destruxisti, assiste nobis tui Spiritus gratia, ut ea meditemur, quæ faciunt ad Tui Nominis gloriam & nostrorum studiorum incrementum!

Thef. I.

Sunt nonnunquam Dæmones Incubi & Succubi!

§. I.

Vocabulum *Incubi*, quod ab incubando cum Augustino Libr. 15. de Civit. Dei cap. 23. deducimus, in duplici præcipuè significatu legitur.

§. 2. Medicis est quidam *morbis ventriculi* à *Quæritur*, qui ex obstructione & cerebri humore viscido oriri creditur, quum nempe quædam externa vis quiescentes invadere videtur & pondere

A 2

pondere

pondere suo pressos aggravare. Dicitur etiam iste mor-
bus *πυζάλιω* vel *πυζάιων*; quod vertunt phantasmatis
genus. Quia qui eo corripuntur inani phantasiâ ducti,
creduñt se opprimi ab homine prægrandi, qui os mani-
bus vehementer ipsis comprimatur, ne exclamare que-
ant. Persvasum imò sibi habent, illum à quo opprimun-
tur, paulatim & quasi ex insidiis per lectum ascendere,
mox etiam descendere. Videntur sibi eum etiam audi-
re. *Vid. Paul. Aeginet. libr. 3. cap. 16.*

§. 3. Apud Physicos autem & præcipuè hoc in
loco notat eum, qui sub specie virili superveniens incubat fœ-
mina. *Schottus Phys. Curios. libr. 1. cap. 21. p. 83. & Græcis*
πύζων Romanis *Faunus*; *Horat. libr. 3. C. 18. Inuus*
à verbo ineundi, *Delrius disq. Magic. libr. 2. qv. 27. sec. II.*
p. 188. Gallis Dufius, vel ut vult Bodinus libr. 2. Dæm. c. 7.
Drufius dicitur.

§. 4. Idem sensus sit de vocabulo *Succubi*, quod
nempè sit, qui sub muliebri figura succubans viro, muliebria
patitur *Scott. d. 1.* Et vocatur alias *Lamia*, quo de voca-
bulo *Becman. in origin. p. m. 382. ita scribit: Lamia spectra*
& phantasmata erant formosarum mulierum specie cum insigni
splendore apparentia, quæ sese amore juvenum captas mentiebantur
& cum ipsis conversabantur, dum eos perderent atq; devo-
rarent.

§. 5. His intellectis facile patet de quo sit quæ-
stio: An scil. diabolus cum fœminis ac viris possit com-
misceri & actum venereum exercere?

§. 6. Invenies hic pro utrâq; militantes proba-
tæ eruditionis viros; ut omninò, si non rationibus magis
quam autoritatibus pugnandum esset, res omnis in du-
bio relinqueretur, & adhuc sub iudice lis sit.

§. 7. Ne-

§. 7. Negant, quos *Delrius Libr. 2. disq. Magic. quest. 15.* adducit; Johannes Wierus, Petrus Marryr, Chytræus. Lerchem. Bierman, Godelman, Philippus, Broideus, Joh. Baptista Porta, & quem Toreblanca lib. 2. cap. 30. addit Eugubinus lib. 8. de Perenni Philosoph. cap. 26. aliiq;

§. 8. Pro affirmativa pugnant Thomas in 2. sentent. dist. 8. Toletus in Summa lib. 4. cap. 15. Alphonsus à Castro de justa hæretic. punit. Libr. 1. cap. 16. Sprengerus in *Malleo Malefic.* passim, Schottus & alij multi quos apud eum d. l. videas.

§. 9. Hanc communem sententiam Patrum, Theologorum, Philosophorum doctiorum & omnium ferè seculorum atq; nationum experientia comprobata dicit *Delrius disq. Magic. libr. II. quest. 15.* ut adeò eam negare imprudentia sit, ut Thomas loquitur apud Sprengerum *Mallei part. 1. qu. 3. p. m. 45.*

§. 10. Ne tamen ipsi autoritate pugnare videamur, paucis, quomodo svaderi possit & probari, videamus.

§. 11. Tribuit autem hæc sententia dæmonibus certa corpora, non quidem propria, ac si dæmones tanquam spiritus etiam corpora haberent, quod de Angelis Patres nonnulli tam ex Græcis quam Latinis persuasum habuerunt. Vide *Kromayer. in Theol. pos. pol. Artic. IV. thes. 14. p. m. 291. sed ascititia vel assumtriva.*

§. 12. Si quæras; unde sint illa corpora? Respondeo assumpsisse vel cadavera mortuorum reproborum; quod tamen rarò admodum fieri putaverim: vel ex aëre, quæ est communis philosophantium sententia; aut a-

liis elementis, vaporibus, exhalationibus mixtis facile
solubilibus, sibi corpora formasse. *Manl. Libr. I. Schott.*
Phys. Curios. libr. II. cap. 32. §. 2. p. 319. Delrius disq. Mag.
libr. 2. quæst. 28. sect. 1. p. 300. Quam è vaporibus com-
mixtionem *Maro* quoq; non ignoravit cum *libr. X.*
Aeneid. ita cecinit.

Tum Dea nube cava tenuem sine viribus umbram
In faciem Aeneæ, visu mirabile monstrum,
Dardanijs ornat telis clypeumq; jubaq;
Divini assimulat capitis, dat inania verba &c.

§. 13 Probat id magistra rerum experientia.
Nec verò putandum est semper ejusmodi *φαντασμα*
inania & vana, quæ ex metu spectantium corpus aut i-
maginem acceperint, oculorum aciem fefelisse.
Multominus ob Purgatorii commentum & aniles Papi-
colarum fabulas (qui ex animabus defunctorum lucrum
venantur, ut habet *Lavaterus in Epist. Tract. de Spectris præ-*
missa) animabus separatis apparitiones istæ adscriben-
dæ erunt; quasi opem à viventibus peterent ut è cruci-
atu maximorum dolorum purgatorii liberentur. Nam
& Scriptura & vetusti Patres docent animas eorum qui
in Domino moriuntur *ἀπαρτι* beatas esse *Apoc. 14.* impi-
orum autem cum divite heluone cruciari. Neutiquam
verò vel commentitium istud & pecuniosum recepta-
culum vel hunc orbem pererrare. Vide eleganter
hac de re differentem *Lavaterum de Spectris part. 2. cap.*
4. seqq. qui anteced. simul fucum adversariorum dete-
git, & commodum quod ex ista vesana doctrina captant
luculenter ostendit: *Peucerum de divinat. p. 14. 2. b.*

§. 14. Nota autem quando dæmones aërea cor-
pora

pora assumere dicimus, talia intelligimus cum Sprengero, quæ aliquomodo sunt terrestria; qui aër non potest figurari nisi aliquid aliud terrestre sibi adjungatur, ideo oportet quod aër ille sit aliquo modo inspissatus & ad proprietatem terræ accedens, servata tamen aëris veritate; & hanc condensationem facere possunt demones *Mallei part. 2. quæst. 4. p. m. 245.* Cum præcipua eorum potentia sit in aëre notante ex D. Paulo & historia *Jobi Peucero de divin. gen. p. m. 31. a.*

§. 15. Ita assumptis corporibus diabolos viris specie foeminea, foeminis specie virorum abuti & has subjicere, illis se substernere posse, facile crediderim. Non quidem delectationis causâ (nisi quæ gaudent homines deceptos esse) quæ in spiritus carnem & ossa non habentes cadere non potest: sed ut opus generationis polluant & defœdent, quod ad propagationem generis humani constitutum vident, per luxuriæ vitium utriusq; hominis naturam lædant ut loquitur *Sprenger. d. l. p. 45.* a recto tramite illos seducant, ad omnia vitia proniores reddant, & tandem secum in æternam damnationem conjiciant. *Delrius disq. Magic. libr. II. qv. 27. sect. 2. p. 188. Peucerus de divin. p. II. b.*

§. 16. Constat namq; quantum peccatum sit fornicatio, præcipuè iste nefandus concubitus. Notum etiam est odium gravissimum & horribile Leonis rugientis adversus genus humanum, quod ex rejectione ejus & ad supplicia æterna condemnatione natum, magis magisq; incenditur receptione gratuita & restitutione generis humani, quam declaravit voce & confecit supplicii deprecatione totiusq; obedientiæ, quam Deo dedebat genus humanum, executione, ipse *Filius Dei. Peucer. de divin. p. 3. b.*

§. 17. Aliqui, ut hanc thesin probent, ipsa verba Mosis ex S. Codice qui omni exceptione major est, huc pertrahere conantur. Ubi Gen. VI. 2. בני אלהים non aliter explicant, quam de hujusmodi *incubis*: Cyprianus, Justinus Martyr, Clemens Alexandr. Tertullianus & alii apud *Delrium libr. II. dis. Mag. qu. 51. Sprengerus Mallei part. 1. qu. 3.* qui & Augustinum huic sententiae subscripsisse asserere videtur. Ipse verò non tantum locum Gen. VI. sed etiam alia ut Es. XIII. v. 21. & XXXIV. 14. 1. Cor. XI. v. 10. de incubis explicat, & per pilosos cum Glossa, Gregorio & Isidoro incubos intelligit.

§. 18. Nos istam controversiam nostram jam non facimus, sed aliis, præcipuè Theologis quid per בני אלהים שעריו intelligi debeat, discutiendum relinquimus. Putamus tamen rectè omnino Delrium illam expositionem d. l. tanquam ineptam rejicere.

§. 19. Potissimum argumentum ab exemplis & sagarum confessionibus desumitur. E multis unum, quod Schottus *Phys. Curios. Libr. I. Mirabil. cap. 21.* ex Cardano refert, adjiciam. In Marrea regione, uti ex his, qui rem hanc conspexerunt accepimus, nuper puella nobilis formosaq; aversa conjugium inventa est prægnans. Parentes cum stupratorem quærerent, facta est puella nocte dieq; secum formosissimum cubare adolescentem, quem unde veniret non sciret. Illi tamen si parum fidei responso abhiberent, tertio die indice ancillâ cognoscentes illum adesse, cum tædis ac facibus subito ingrediuntur reſeratis foribus, horrendumq; monstrum & supra humanam fidem terribile, in complexibus filiae conspiciantur. Occurrerunt ocyus vicini ad fœdum spectaculum, atq; inter illos Sacerdos probatæ vitæ nec sacrae paginae ignarus. Evangelium Jo-
hannis

hannis cum recit^{isset} e^oq; pervenisset: Verbum caro factum est,
demon asportans cubiculi tectum, incensa suppellectile, stridore
emisso horribili abiit. Fœmina post triduum peperit monstrum
undequa^{q;} aspectu fœdum quale unquam in Scotia visum non est;
quod obstetrices ne in dedecus familie servatum esset, exstructâ
pyrâ exusserunt.

§. 20. Plura exempla vide de dæmone & incubo
& succubo apud eundem præter d. l. libr. II. Mirabil. c.
28. Thyraeum de locis infestis parte I. cap. 19. num. 18.

§. 21. Posset hic aliquis excipere diabolum
tantum ita sensibus & internis & externis illudere,
quale quid de sagis dormientibus compertum est, quæ
eo ipso tempore putabant se ad sua conventicula de-
latas fuisse, ut de multis testatur Olaus Magnus, Tosta-
tus, Grillandus Molitor de Python. Mulier. cap. 9. & alii
qui corporalem sagarum trāslationem negant.

§. 22. Ita aliquando diabolus delusit militem,
teste Gvilelmo Parisiensi in Summa de Universo, qui cōm-
putaret se ulnis suis formosissimam virginem amplecti,
invenit se postero die in complexu cadaveris afinini,
tabe soluti, fœtidissimè jacentem.

§. 23. Resp. ipsi hæc concedimus, neq; ferit
argumentum hoc thesin nostram particularem & re-
strictam. Non enim dicimus semper verè hæc ita con-
tingere; sed non nunquam sunt dæmones incubi & suc-
cubi. Uti quoq; saga aliquando interrogata; an verè &
corporaliter transferantur; an verò solum imagina-
riè & phantasticè sic incederent per dæmones illusæ?
Respondit, quod utroq; modo. Vid. Sprenger. Mallei
parte 2. qv. I. cap. 2. p. m. 223.

§. 24. Ne tamen diutius, quam par est, in limi-

B

mine

mine moremur progredimur; ut accessus ad thema nostrum pateat ad

THES. II.

Ex tali dæmonis concubitu non potest nasci proles, bene tamen corpus quoddam exanime.

§. I.

Poterat juvenilis verecundia ab inquisitione hujus quæstionis facile nos deterrere: quia tamen nisi hac cognitâ & prospectâ probè pedem ad *ζήτημα* nostrum proferre non possumus facilem nobis à B.L. veniam pollicemur. Cum etiam non tam tractatio, quæ de vitiiis instituitur, quam ipsa vitia & facinora mala sint & turpia.

§. 2. Qui vellimis saltem aspicit, quæ de formatione fœtus tradunt curiosiores physici; vel perfunctoriè tantum perpendit, quam singulari benedictione Dei necesse habeat procreatio sobolis, omninò impossibile arbitratur ex tali detestabili congressu prolem generari.

§. 3. Non autem loquimur hic de qualicunq; prole, uti hoc vocabulum generale est, teste *Becman. Origin. p. m. 733.* sed præcisè de prole sive sobole humana. Alias constat ex antea adducto exemplo & aliorum scriptis proditum, non rarò vermes & monstra ex isto concubitu prodire. Quod ipsæ sagæ tormentis veritatem loqui coactæ, nonnunquam falsæ sunt.

§. 4. Nihilominus tamen etiam multi magnæ autoritatis viri pro prole humana pugnant, dicentes, quod omninò fieri possit & etiam non semel contigerit ex hoc dæmonum congressu suscipi verum hominem.

nem. Quemadmodum autem ignis quomodocunq; e-
triam occultes, vel cineribus obruas, tamen adhuc
quamdiu vivit, calorem suum diffundit; ita quoq; veri-
tatis scintillulas apud illos ipsos Autores promicantes
invenias: quæ verborum offuciis æquè ut calor cinere
obruisse passæ non fuerunt. Inde circa materiam ex
qua offendes sententiarum divortia, quod infra pate-
bit: §. 12. 13. Videbis quasi mero somnoq; graves titu-
bantes; & argumentorum levitatem pasim prodere.
Uno verbo, ridebis eos jam affirmare, quod antea ne-
gârunt; & jam negare, quod antea affirmârunt. *Vid.*
Scottum Phys. Curios. cap. 22. p. 86. & 87. & infra Thes.
III. §. 16. 19.

§. 5. Ut autem ordinem, quem ipsa res præscri-
bit, asservemus, & *incubum* & *succubum* velut in scenam
producamus cum ipsis liberis, quos ex ista spurcitie na-
tos esse credulis conantur persuadere.

§. 6. Quando igitur *succubus* cum viro rem ha-
bet, omnem sanè fidem excedit eum in assumpto cor-
pore ea omnia præstare posse, quæ ad efformationem
fœtus requiruntur; Nempe tractus temporis, ut semen
in corpus organicum mutetur; item continua vege-
tantis animæ operatio in fœtu alendo; & alia innume-
ra quæ ex aliis hic recensere omnia, nimis longum fo-
ret, neq; instituti ratio permetteret.

§. 7. Et hoc nec Ægyptii concesserunt, ut lau-
dat *Delrius d. l.* quibus tamen nulla gens amentior &
stolidior, nulla in Deum contumeliosior, tetricioris ido-
latriæ superstitione fuit, & quæ magis diaboli impo-
sturis caperetur, teste *Peucer. de divin. p. m. 120. b.*

§. 8. Posset hic aliquis excipere: Ipsam experientiam nostro asserto reluctari, & contrarium ostendere; cum varia exempla historicorum prodant etiam ex dæmone succubo liberos susceptos esse. Talia legimus de Melusina in Francorum Historiis: Stemmate Andegavensis familiæ apud *Polyd. Virg. lib. XIII. hist. Angl.* & quodam nobili Bavaro apud *Delrium* cujus uxor defuncta cum mortē ejus impatientius ferret non tantum rediit, se resuscitatam dicens, sed marito etiam convixit & liberos peperit. Quæ tamen postmodum cum convitiis & blasphemis, ut primò promiserat, non abstineret, veste muliebri super arcam è qua quidpiam depromere volebat, derelictâ, iterum evanuit. Similes historias invenies apud *Ulricum Molitorem Dialog. de Lamiis & Pythonic. c. 6.*

§. 9. Verum enim verò utcunq; etiam historiis fidem hæcæamus, tamen nihil illæ contra nos obtinent. Denuò namq; adversario probandum erit; liberos istos verè, ut creditum fuit, matre *succubo* natos esse, & non alterius fœminæ partus hîc supposititios, quâ fraude ut plurimum diabolus uti solet, ut videbimus *infra th. III. §. II.*

§. 10. Et in hoc quidem etiam isti qui quæstionem affirmant nobiscum consentiunt. Abeunt autem quoad alterum membrum.

§. 11. Aliter dicunt se res habet cum *incubis*; quos generare posse cum tot exempla probent, nullatenus dubitandum est. Objectionibus etiam occurrunt; distinguentes statim in frontispicio theseos inter semen proprium & alienum: Non generare potest, inquit, diabolus vi suâ aut ex propria substantia, nam

nam nullam habent inter se vel individui vel speciei multiplicationem, neq; corpus, & consequenter nullum semen quantumvis tenue, nedum prolificum, uti supra audivimus. §. 11. & 12. Thef. 1.

§. 12. Si quæras igitur unde habeat spiritus ille nequam semen quod alienum dicitur? Respondent; non ex assumpto corpore, quippe de quo qualecunq; etiam sit, verum semen decidere non potest; cum illud sit *alimenti optimè concocti residuum beneficio animæ vegetantis juxta Conimbr. lib. 1. de Gener. c. 4. Schott. l. 1. c. 22. qv. 15.* Sed à viro cum quo antea sub specie mulieris rem habuit. Et facile potest eâ qua est agilitate istud alio deferre & mulieri infundere. Cùm etiam sit spiritus naturæ peritissimus, non dubitandum, quin calorem prolificum cum semine quantumvis ille subtilis & aëreus sit, ac facile dissipabilis, conservare possit. *Schottus d. l. Spreng. Mallei part. 1. qv. 3. p. m. 51. Delrius c. l. qv. 15.*

§. 13. Et quod plus mireris B. L. dicit *Delrius* cum quo & *Schottus* facit, illo quoq; quod, in eâ quæ somnianti viro contigit illusionem, demon accepit, semine abuti posse. Quod tamen *Sprengerus* quantumvis idem quoad cætera cum ipsis cornu inflet, rectè negat Cujus verba, (ne piæ aures offendantur) aliqua tantum hic adjiciam. *Tantummodò, inquit, ex superfluo humore & non cum tantâ vi generativâ discinditur. Vid. ipsum part. 2. Mallei qv. 1. c. 4. p. m. 253. & 254.*

§. 14. Tandem etiam ad confessiones sagarum confugiunt, quæ falsæ sunt se ex tali compressu aliquando fuisse prægnantes. *Delrius* addit, demonem non nunquam sub alicujus viri specie deludere mulierculas, & quàm aptissime imitari quæcunq; in veri viri &

mulieris copulâ requiruntur: Quare necessario tunc curat, ut, siquidem vult generationem sequi, adhibeat necessaria ad generationem: quare & prolificum semen quærit, & inventum conservat, & tantâ celeritate profert, ut quando ac quale oportet infundat.

§. 15. B. Sperlingius medium hic tenens nec negat nihil nasci ex illo incestu, nec humanam prolem gigni posse affirmat; Sed dicit; *Facile est Diabolo sagarum uterum inflare ex semine ac sanguine materno corpus quoddam elaborare, istud movere, ex eo loqui & ubera sugere.* Instit. phys. libr. 2. qu. 12.

§. 16. Hæc, uti ex thesi patet, sententiâ nobis quoq; arridet, tutissima pariter ac munitissima. Quotquot enim historiæ occurrunt eam probant, ut adeo eam negare sit nodum in scirpo quærere. Quod ulterius ex responsionibus nostris ad adversariorum argumenta elucescet. Vid. Voetium disp: select. part. 1. de natura & operat. dæmon p. 936. 37.

§. 17. Omnis autem structura illi hypothese innititur, quæ in §. 12. adducta est, quam velut assumptum ne quidem probant, sed solum dæmonis calliditatem & potentiam prætendunt. Concedimus nos magnam esse malorum spirituum astutiam, mille modos & artes nocendi investigare, uti ipsæ S. literæ sufficienter docent; & Schottus in phys. curios. lib. 1. c. 19. seqq. cum Delrio libr. 2. disq. Mag. qu. 29. sect. 2. prolixè explicat; Sed hoc tamen asserere non possumus, eos, naturæ cursum invertere aut mutare posse. Semen, inquit Delrius, quod Dæmon infundit sagæ fatentur esse frigidum. Quæro igitur, ubi jam erit calor prolificus quem necessarium ad generationem paulò antè dixit? Schot-

tus

tus concedit corpora in quibus diaboli apparent esse
aërea sive ex aëre desumpta. Jam verò communis &
recepta sententia est; si inter vasa ista generationi de-
stinata, ventus ^vel aër intervenerit, ineptum reddi se-
men atq; inutile ad generandum, eò quod spiritus fa-
cilè dissipabiles, uti ipsi loquuntur, amitteret, liquisce-
ret & aquiesceret.

§. 18. Hæc prævidens *Delrius* prorumpit tan-
dem in hæc suspecta verba; *Quæritur autem non tam quid
fieri soleat, quàm quid fieri possit. Item aliquando demones ge-
nerationem intendere, sed rarissimè. Tantum abest ut unius
hominis vitam intendat hostis infensissimus, ut potius
omnes vires, si ita loqui licet, absumat in toto genere
humano destruendo, cui nihil nisi insidias struit, &
perniciem molitur.*

§. 19. Ad illud autem quod §. 14. dicitur, re-
spondemus tripliciter. Ad (1.) quidem cum *Sprengero
Mallei part. 2. c. 1. qu. 2. p. 379. Nonnunquam etiam im-
pregnatas sibi videntur mulieres ab incubis & intumescunt
vehementer ventres earum & cum partus tempus advenerit
sola emissionem multæ ventositatis detumescunt. Nam de ovis
formicarum in potu sumptis incredibilem ventositatem & tu-
multum in ventre generant hominis, similiter de granis catapu-
ciæ &c.* Jam dico: amon in tali casu accedente tempo-
re partus, diabolus pro sua qua est agilitate & callidi-
tate, infantem aliunde suffurari & huic falsò partu la-
boranti supponere possit; vel etiam seipsum sub spe-
cie infantis suscipiendum exhibere.

§. 20. Deinde multi sentiunt diabolum magos
ad sagas per aëra ducere, tanta cum animi obscurati-
one, ut neuter aliter sentiat, quam se domi suæ esse &
cum

cum dæmone *ineubo* & *succubo* rem habere. Atq; ex hoc deinceps liberi suscepti malè diaboli esse putantur, qui hominibus à naturâ instituto ordine pronatî sint.

§. 21. Ad alterum autem membrum theses 14. dicimus; Delirium non probare id, quod probare debet. Saltem id concludit. E. *Dæmones aliquando deludunt mulieres sub specie conjugis vel mariti.* Quod denuò adhuc probandum esset? Esto tamen; posito hæc ita evenire, uti aliquo modo probari posset ex *Thyræo de locis infestis part. I. cap. 19. num. 18. Sprengero Mallei part. 2. qu. 2. cap. 1.* ostendimus esse fallaciam à non causa ut causa. Quis enim tam protervæ frontis erit, ut audeat affirmare uxorē illam non é marito sed ex fraude diaboli imprægnatam esse?

§. 22. His ea, qua fieri potuit, brevitate præmissis ad thema nostrum in offenso pede progredimur

THES. III.

Infantes supposititii non sunt homines, sed ipse diabolus, qui vel corpus ex semine & sanguine materno formatum movet, vel etiam aliunde ex sub-lunaribus assumit.

§. 1. Nolumus prolixè disputare an dentur supposititij. Placent enim verba *Sperlingij*, quæ habet in *Instit. Phys. Libr. II. qu. 12. Infantes supposititii non fuere rari seculis præteritis, conjugium enim ex $\lambda\omicron\gamma\omega$ $\eta\gamma\iota$ $\epsilon\gamma\omega$ multifariam erat deformatum: Hodie ob splendidissimam Evangelii faculam fermè cessarunt.* Inde statim, si non licet quærere quid hic sit; juvat tamen nosse quid ille fuerit, ad probandam thesin nos accingimus.

§. 2.

§. 2. Erudita autem est inscitia, quædam igno-
rare, inquit Sperlingius cum Scaligero, Exercit. 307. sect. 29.
Tamen quid verisimilius sit investigare est animus.

§. 3. Ut autem clariora sint verba thesisi nostræ
præmittendum nobis erit, quid per infantes *suppositivi*-
os intelligi hoc in loco debeat.

§. 4. Latius namq; patet verbum *Suppositivii*
& æquè illum infantem notat, qui parentibus tanquam
proprius & verus partus aufertur, quàm eum, qui in
hujus locum affertur. De posteriori præcipuè nobis
sermo est.

§. 5. Tales infantes apud Autores dicuntur
Cambiones, Vagiones, à continuo vagitu, *Campsores*, Ger-
manis *Küllfröpfe / Wechsellinder / Wechselbälge*: quæ ger-
manica vocabula concinnè indicant suppositivos esse
& nihil habere quod hominem assimilet præter pel-
lem. Vide *Delrium c. l. qv. 15. Sprengerum Mallei part. 2.*
qv. 2. c. 8. p. 436.

§. 6. Sed ὕστερον προτερον nobis agendum erit,
atq; inquirendum prius, num infantes diabolus suffu-
retur, in quorum locum foetus suos supponat; quem in
finem; & quid tandem istis fiat.

§. 7. *Sperling. Hist. phys. l. 2. qv. 12.* dicit nonnun-
quam dæmonem matribus infantes suffurari, sed raro
tamen hodiè ob splendidissimam Evangelii faculam
id contingere.

§. 8. Delrius, qui cum hoc consentit, certum
genus dæmonum ex relatione Judæorum constituit,
quod infantulis nondum baptizatis insidiari dicit. *Hoc*
genus, inquit, Hebræis & veteribus Latinis, illis sub nomine
Lilith. his sub nomine Lamia quoq; non ignotum. Libr. 3. part. 1.
qv. 1.

C

§. 9.

§. 9. Addit etiam finem, cur diaboli auferant parentibus infantes, Nempe ut ad magos ipsis in usum unguentorum aut gratisimum cibum deferant. In hujus rei fidem producit verba sequentia ex Miderio Formicarij Libr. 5. quæ hic quoq; adjicere placuit. *Infantibus nondum baptizatis insidiamur &c. clam furto recipimus, in caldario decoquimus quousq; evulsis ossibus tota ferè caro efficiatur sorbilis & potabilis. De solidiore hujus materiâ unguentum facimus nostris voluntatibus & artibus ac transmutationibus accommodatum: De liquidiori verò humore flascum aut utrem replemus, de quo is qui potatus fuerit additis paucis ceremoniis, statim conscius efficitur & magister nostræ sectæ. Disq. Mag. Lib. 2. qv. 24. Spreng. Mallei part. 2. qv. 1. c. 2. p. 220. & 224.*

§. 10. Simile quid habet Libr. III. part. 1. qv. 3. p. 365. *Ut plurimum utuntur hodie in amatoria defixione pergamena virginea: quam conficiunt ex cute pueri recens nati & ante baptismum mortui vel abortivi, in scripta characteribus & verbis magicis. Cujus miram potentiam atq; efficientiam rugantur magi recentiores. Picatrix, Abonius & Agrippa. Exemplum suggerit Leloyher Lib. I. de Spectris c. 5.*

§. 11. Sed ut ut vera sunt quæ habet Delrius, nos tamen putamus infantes à dæmone ideo arreptos fuisse, ut aliis persuadeat eos ex se succubo natos esse: Atq; in tantum atrocitatem nefandi sceleris eleuet, quantum omnes naturæ & rationis instinctus ac moderamina negligit.

§. 12. Consentientem habemus Molitorem qui rogatus ut de Merlino Anglo, (quem ex incubo natum dicunt anno 440.) sententiam dicat, Arbitror, inquit, qua forte mater Merlini se diabolo, pro dolo, dedica-
vit.

vii. Unde diabolus imaginationem ejus seducens sensusq; ejus-
dem perstringens, quasi eidem commisceretur: cujus etiam cor-
pus forte per prestigium tumidum fecit. quasi fœtu gravida in-
cederet, ac adveniente tempore ficti partus flatum divinâ per-
missione propter ejusdem mulieris incredulitatem in corpore
ejusdem moveri: unde ipsa existimans se gravatam & fœcun-
dam ac prolem parere debere. Itaq; ipse diabolus divinâ per-
missione ob incredulitatem mulieris in ventre ejusdem dolorem
immiserit & hujusmodi flatum extinguendo, & alium puerum
hominis alicubi furatum supponendo, apparentiam fecit occul-
to suo prestigio, quasi talis puer detali muliere natus fuisset,
quem ex post mater suscipiens, credens de corpore suo exisse,
enutrivit, cum tamen talis puer ab aliis hominibus prognat-
us fuerit & per diabolum subtractus. Vid. Dial. de Pythonic.
c. X.

§. 13. Neq; tamen à recto tramite aberrabit
qui dicat diabolum insidias struere, ut conjugium qua-
si deformet, parentes excruciet, & ad insaniam aut de-
sperationem adigat. Præcipuè si sint ex numero eo-
rum, de quibus Sprengerus loquitur. Permittit Deus
propter peccata parentum, cum interdum viri imprægnatis u-
xoribus male dicunt. Vellem, inquiunt, ut Diabolum portares,
vel similia, ut habet Mallei part. 2. qu. 1. cap. 3. p. 235.

§. 14. Ita ex odio horribili erga Deum & ho-
minem fatanas fremit, nihilq; in gentis humanæ perni-
ciem quod cedere queat, non tentat. Unde etiam non
contentus abstulisse se clam à conspectu parentum de-
sideratissima pignora; se ipsum supponit acerbissimo
spectaculo miserum ejulantis matris pectus dilace-
raturus.

§. 15. En tibi tantis ambagibus quæsitum, sub

tot sententiarum divortio latentem, jam protractum
supposititium. Cujus super est, ut indagata origine
indolem consideremus, & signa indicemus, quæ spiri-
tum illum nequam in assimilato corpore hominibus
illudentem prodant.

§. 16. Hic nos commorari progressuros jubet
distinctio Sprengeri quæ Campsores sive supposititios
dicit esse in triplici differentiâ. *Aliqui, inquit, sunt sem-
per macilentis, ejulantes, cum tamen quatuor mulieres nulla
ubertate lactis unum lactare sufficerent. Aliqui verò sunt in-
cuborum dæmonum opere producti, quorum tamen filii non sunt,
sed propriè illius hominis & viri, cujus semen receperunt ut suc-
cubi, vel in somnis viros polluentes, hos enim interdum pueros di-
vina permissione supponunt, subtractis proprijs filiis. Est &
tertium genus ubi interdum dæmones in specie parvulorum ap-
parentes nutricibus se conjungunt. Vid. Mall. part. 2. qu. 2.
c. 8. p. 436.*

§. 17. Nobis hæc non placent, nec fundamen-
to ullo innituntur ad singula respondemus.

§. 17. Ad (1.) quidem; negando maciem,
vagitum continuum, atq; edacitatem; singulare genus
constituere, sed dicimus hæc esse quasi proprietates
quæ omnibus communes sunt, ut videbimus §. seqq.

§. 19. Quod verò secundum genus concernit,
patet jam ex suprâ dictis falsissimum esse præsuppo-
situm, nempe diabolus *incubum* posse generare &
verum hominem producere. Et quid diabolus ta-
li infantulorum permutatione lucraretur si in veri
hominis locum verum rursus hominem supponeret.
Parentes ne quidem persentiscerent fraudem, sed
tanquam ex se natum, vultus elegantia & membro-
rum

rum proceritate à Deo dotatum exosculantur.
Imò pueri isti non tantum progressu temporis in ju-
stam & sibi convenientem staturam excrescerent, sed
etiam animi dotes in operationibus suis ut alii prode-
rent, quæ omnia experientia & exemplis adversan-
tur. Miror autem cur tam subito sententiam suam
Sprengerus immutârit. Suprà *th. II. §. 13.* negat *semen*
virile nocturnâ illusione effusum cum vi generativa di-
scindi, ut habent verba formalia; hic contrarium
asserit. Vides igitur quàm vera sint quæ diximus eâ-
dem thesi §. 4.

§. 20. Prioribus duobus generibus expunctis,
tertium remanet quod agnoscimus, & hujus dicimus
esse proprietates istas, quæ pro singulari genere con-
stituendo à Sprengero adducuntur. Nempe continu-
us vagitus, voracitas, adeò enim dicuntur esse lacte
insaturabiles *vagiones*, ut etiam quatuor nutricum rumis
exhaustis macilenti sint, & quinque sæpè pro uno tali infante
mulierum ubera vix sufficiant. Fœditas, Ponderositas;
nam licet maximè macilenti sint tamen sunt ponderosissimi.
Dicuntur etiam parvuli manere, nec in justam sta-
turam crescere; semper res adversas ridentes, se-
cundas verò dolentes, quas maximo ejulatu atq;
fletu, omnium qui audiunt singulari consternatione,
prosequuntur. Tandem annum decimum nonum
nunquam attingere sed intra hoc tempus vel mori
vel evanescere putantur. *Delr. Disq. Magic. libr. II. qv. 15.*
Spreng. Mallei part. 2. qv. 2. e. 8. p. 436.

§. 21. Præscribunt quidam certa remedia ad
dæmones fugandos, ut *Plin. N. H. Libr. XXVIII. c. 8.*
dicit hyænam piscem magorum & dæmonum artes

impedire. Item fel canis nigri masculi amuletum esse totius domus suffitæ eo purificatæ vè contra omnia maleficia. *Libr. XXX. c. 10. Libr. XXXVI. cap. 19.* Eandem vim tribuit amianto lapidi. Hic, *inquit*, veneficiis resistit omnibus, privatim magorum. Ita Pontificii sua gloriantur remedia. Reliquias Sanctorum, aquam benedictam, alias res benedictas, ut candelas, sal, invocationem Mariæ, & quæ sunt reliqua deliramenta, quæ vim & fraudes diaboli prostertere perhibent.

§. 22. Potius, ne hæc contingant, parentes recens natos Deo custodi Israëlis vigilantissimo piis precibus commendent, sub cuius alis gratiæ solum contra omnes Diaboli injurias proteguntur.

§. 23. Fabulæ autem sunt, ab aniculis colos exonerantes primùm in vulgus datæ, quando dicunt: Diabolum veros partus reportare, si statim parentes fraudem persentiscant, & supposititium virgis probè cædant.

§. 24. Nos si hæc ita contingant, ut permissione & justissimo Dei judicio diabolus vim suam & inimicitias in aliquos exercent, optimè agere statuimus eos qui Sprengerum hæc in parte sequuntur. Sic autem ille: *Mulieribus tamen (dico parentibus) propter nimium terrorem quem concipere possent, nec affirmanda sunt, nec neganda, instruenda sunt, ut literatorum judicia querant. Mallei part. 2. qu. 1. sap. 3. p. 235.*

§. 25. Ex his cuius facile patet responsio ad omnes quæstiones, quæ hic moveri possunt, quas cum historicâ illustratione ob temporis penuriam consultò

consultò omittimus. Sed cautè tamen monemus
procedendum esse in exemplis judicandis. Omnia
optimè observanda sunt, ne verus partus pro
supposititio habeatur, aut supposititium pro filio pa-
rentes exosculentur.

§. 26. DEO verò T. O. M. gratiæ agenda sunt,
quod hodiè quidè illud malum fermè ignorem.

Cui etiam, pro concessâ nobis gratiâ
& præstito auxilio,
sit

LAUS, HONOR ET GLORIA.



QX 117 1025

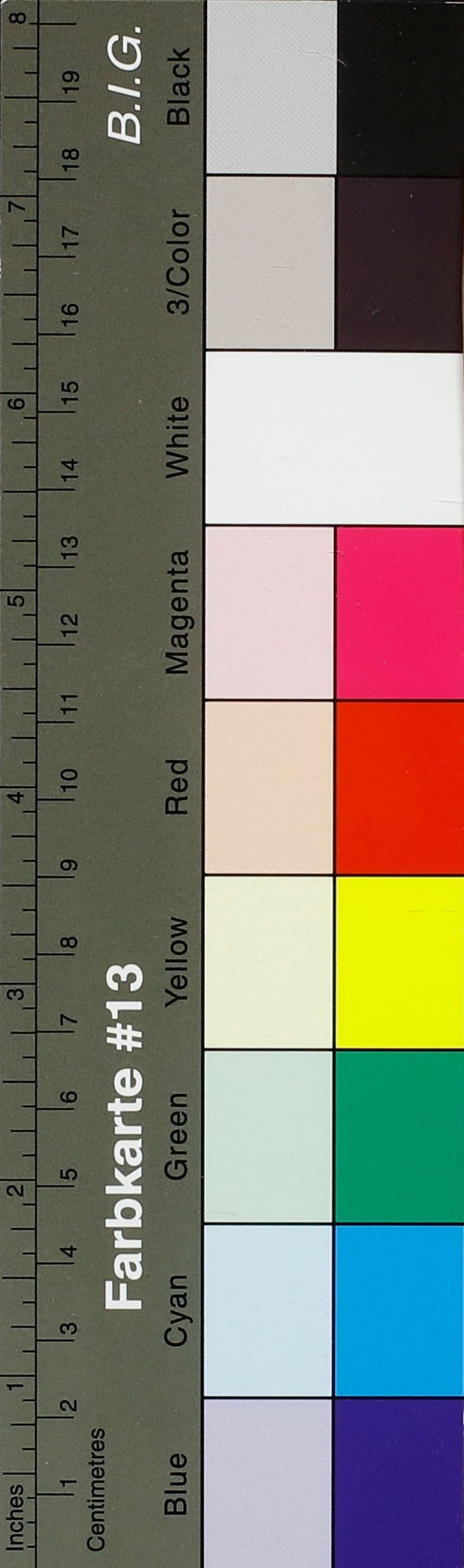
Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.



117





U. N. 358, 14

X 186 2277
A. J.
Schediasma Physicum
de

II n
1025

INFANTIBUS SUP- POSITIIS VULGO Wechselbälgen.

quod
Amplifs. Facult. Philos. Consentiente,
sub Præsidio
M. IOHANN. VAL. MERBITZII
Dresdensis,
ad disputandum publicè proponet
IOHANNES GOTHOFREDUS JAHN,
Melfenf. Misn. Philos. Baccal. & S S. Theol. St.
A. & R.
Die XXIII. Aug. MDC LXXI.
H. L. Q. C.

LIPSIÆ,
Typis ANDRÆ RICHTERI.

